

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง การสื่อสารภาพตัวแทนของคุกชายในภาพยนตร์ไทย : ศึกษากรณีของภาพยนตร์เรื่อง “น.ช.นักโทษชาย” ผู้วิจัยต้องการตอบคำถามว่าภาพยนตร์ไทยสร้างภาพตัวแทนของคุกอย่างไร รวมถึงต้องการวิเคราะห์เปรียบเทียบการถอดรหัสภาพตัวแทนของคุกว่าระหว่างผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรง (พนัก หรือผู้คุม และนักโทษชาย) กับผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อภาพยนตร์ (ผู้ชมทั่วไป) คนสามกลุ่มนี้จะมีการรับรู้ ตีความ และสร้างความหมายของภาพตัวแทนดังกล่าว เหมือนหรือต่างกันอย่างไรและทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

ทั้งนี้ในส่วนของการศึกษาที่นำมาศึกษาผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่ออกฉายในปี พ.ศ. 2545 ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวมีการสร้างภาพเกี่ยวกับคุกชายเป็นโครงเรื่องหลัก โดยผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีว่าด้วยอำนาจของมิเชล ฟูโกต์, แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการเล่าเรื่อง (Narration), แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน รวมถึงแนวคิดเรื่องประสบการณ์ตรง ประสบการณ์ผ่านสื่อ และเป็นการสร้างความ เป็นจริงทางสังคม มาเป็นแกนหลักในการวิเคราะห์ ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การสื่อสารผ่านการเล่าเรื่องของคุกชายในภาพยนตร์ไทย นั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเด็นหลัก ๆ ได้ดังนี้

1. กระบวนการสร้างความหมายของคุก ผ่านสื่อภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย
 - 1.1 การวิเคราะห์การสร้างความหมายตามองค์ประกอบการเล่าเรื่อง (Narration) ของภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย
 - 1.2 กลวิธีการสร้างความสมจริงของภาพยนตร์
2. สรุปภาพตัวแทนของคุกจากภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย
3. เปรียบเทียบการรับรู้ ตีความและสร้างความหมายของคุกโดยผู้รับสารที่มีโลกสัญลักษณ์แตกต่างกัน

1. กระบวนการสร้างความหมายของคุณ ผ่านสื่อภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย

เป็นการศึกษาเพื่อทราบว่าภาพยนตร์ไทยเรื่อง น.ช.นักโทษชาย มีการสร้างความหมายของคุณเป็นอย่างไร ทั้งนี้รวมถึงเรื่องอำนาจของคุณผ่านสื่อภาพยนตร์ที่มีภาพของคุณชายเป็นโครงเรื่องว่ามีลักษณะอย่างไร ซึ่งการวิเคราะห์สามารถสรุปประเด็นต่าง ๆ ได้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. การวิเคราะห์การสร้างความหมายตามองค์ประกอบการเล่าเรื่อง (Narration) ของภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย

2. กลวิธีการสร้างความสมจริงของภาพยนตร์

การวิเคราะห์การสร้างความหมายตามองค์ประกอบการเล่าเรื่อง (Narration) ของภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย

จากการวิเคราะห์การสร้างความหมายตามองค์ประกอบการเล่าเรื่อง (Narration) ของภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย พบว่า

1. โครงเรื่อง (Plot)

1.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition) ภาพยนตร์เริ่มต้นเปิดประเด็น ถึงสาเหตุที่ตัวละครหลัก คือเรย์ จะต้องเข้ามาอยู่ในโลกของคุณ

1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) พัฒนาเหตุการณ์ ด้วยการที่ตัวละครต้องเข้าไปอยู่ในคุก ในฐานะ น.ช.นักโทษชาย และตัวเอกของเรื่องคือ เรย์ เป็นสายลับให้กับผู้คุม คอยสืบเรื่องราวของนักโทษคนอื่น ๆ ทำให้เรย์รู้จักนักโทษประเภทต่าง ๆ ทั้งนักโทษที่เป็น “คนดีในคุก” และ “นักโทษที่เลวโดยสันดาน”

1.3 ขั้นภาวะวิกฤต (Climax) เรย์สืบได้ว่าจะมีการแหกคุก เรย์จึงตัดสินใจหนักที่สุดว่าจะนำเรื่องแหกคุกไปบอกผู้คุม หรือว่าช่วย “คนดีในคุก” นี้ แต่ถ้าช่วยนักโทษดีในคุก นักโทษที่ “เลวโดยสันดาน” ก็จะต้องถูกปล่อยตัวออกไปด้วย

1.4 ขั้นภาวะคลี่คลาย (falling Action) เรย์ตัดสินใจจะช่วยนักโทษคนอื่น ๆ แหกคุก

1.5 ขั้นยุติเรื่องราว (Ending) นักโทษที่เป็น “คนดีในคุก” สามารถออกจากคุกได้สำเร็จ ส่วนนักโทษที่เป็น “คนเลวโดยสันดาน” ถูกยิงตายเสียชีวิตภายในคุก

2. แก่นความคิด (Theme) สำหรับภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย แก่นความคิดหลัก (Theme) คือ การจัดระเบียบวินัยของคุณ กับคนที่มีพฤติกรรมหรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากสังคม ทุกคนที่เบี่ยงเบนไปจากสังคมก็ต้องถูกจัดระเบียบวินัย โดยใช้พื้นที่ของคุณในการจัดระเบียบวินัย ซึ่งแก่นความคิดนี้สอดคล้องกับวาทกรรมหลักของหลักทฤษฎีอาชญาวิทยาแห่งคุณ

3. **ความขัดแย้ง (Conflict)** จากการวิเคราะห์ในภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชายปรากฏความขัดแย้งอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ เป็นความขัดแย้งระหว่างนักโทษกับผู้คุม รวมถึงความขัดแย้งระหว่างนักโทษและนักโทษด้วยกันเอง และ 2) ความขัดแย้งภายในจิตใจ

4. **ฉาก (Setting)** สำหรับฉากที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชายนั้น ผู้วิจัยพบว่า

4.1 ประเภทของฉาก จะมีฉากเด่น ๆ อยู่ 3 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์, ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร และฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม

4.2 วิธีการจับภาพ สำหรับภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย มีวิธีการจับภาพในการสร้างความหมายของคุณ โดยวิธีการจัดวางองค์ประกอบของภาพ การใช้มุมกล้องและระยะภาพ ทั้งมุมสูง มุมต่ำและการใช้ภาพ close-up รวมทั้งการใช้การตัดต่อโดยการใช้ภาพ flash back หรือภาพขาวดำนั่นเอง

5. **ตัวละคร (Character)** ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ของตัวละครออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือตัวละครที่เป็นผู้คุม (พัศดี) และตัวละครที่เป็นนักโทษ จากการวิเคราะห์พบว่า

5.1 ตัวละครผู้คุม มีการแต่งกายด้วยชุดข้าราชการสี kaki เข้ม และชุดสี kaki อ่อน เป็นชุดที่ทางกรมราชทัณฑ์กำหนด ส่วนบุคลิกของตัวละครผู้คุมส่วนใหญ่เป็นคนที่จิตใจโอบอ้อมอารี ปฏิบัติต่อนักโทษด้วยความเมตตา คอยให้คำปรึกษากับนักโทษ นอกจากนี้ตัวละครผู้คุมมีความผิดที่ต้องการจะให้นักโทษกลับตัวเป็นคนดี โดยผู้คุมจะทำหน้าที่คอยสอดส่องดูแลไม่ให้นักโทษกระทำความผิดกฎของเรือนจำ เสมือนเป็นการจับจ้อง สอดส่องดูแล คอยระแวดระวัง ตรวจสอบนักโทษอยู่ตลอดเวลา

5.2 ตัวละครนักโทษ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยเรื่อง น.ช.นักโทษชาย สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

- นักโทษที่เป็นเหยื่อของระบบ “คนดีในคุก” ส่วนใหญ่แล้วตัวละครจะติดคุกเพราะว่าการกระทำโดยประมาท หรือความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ การกระทำของตัวละครก็จะประพฤติตัวดี ไม่สร้างปัญหาให้กับผู้คุมและนักโทษคนอื่น ๆ ความคิดก็จะคิดแต่ในสิ่งที่ดี ยอมรับในชะตากรรมของตนเอง บุคลิกลักษณะของตัวละครโดยรวม รูปร่างหน้าตาดี ทำตัวอ่อนน้อมถ่อมตน และสุดท้ายจุดจบของตัวละคร ก็จะพ้นโทษออกจากคุกได้ตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีนักโทษส่วนหนึ่งสามารถออกจากคุกได้ด้วยการช่วยเหลือจากตัวละครเอกของเรื่อง

- นักโทษที่เป็น “คนเลวโดนสันดาน” เป็นคนเลวทั้งในและนอกคุก ส่วนใหญ่แล้วตัวละครนักโทษประเภทนี้ติดคุก เพราะว่าการกระทำทำความผิดร้ายแรงหรือโทษที่เป็นคดีอุจฉกรรจ์ มีพฤติกรรมที่ไม่ดี คอยสร้างปัญหาให้กับทางผู้คุมและคอยรังแกนักโทษคนอื่น ๆ คิดแต่สิ่งที่ไม่ดี คอยแต่ทำความผิด รวมถึงคิดที่จะแhekคุกตลอดเวลา บุคลิกลักษณะของตัวละครหน้าตาดูโหดเหี้ยม ดูร้าย น่ากลัว และสุดท้ายจุดจบของตัวละครขณะที่ทำการแhekคุก นักโทษเหล่านี้ถูกยิงตายเสียชีวิตภายในคุก หนีไม่สำเร็จ

6. มุมมองของตัวละคร (Point of view)

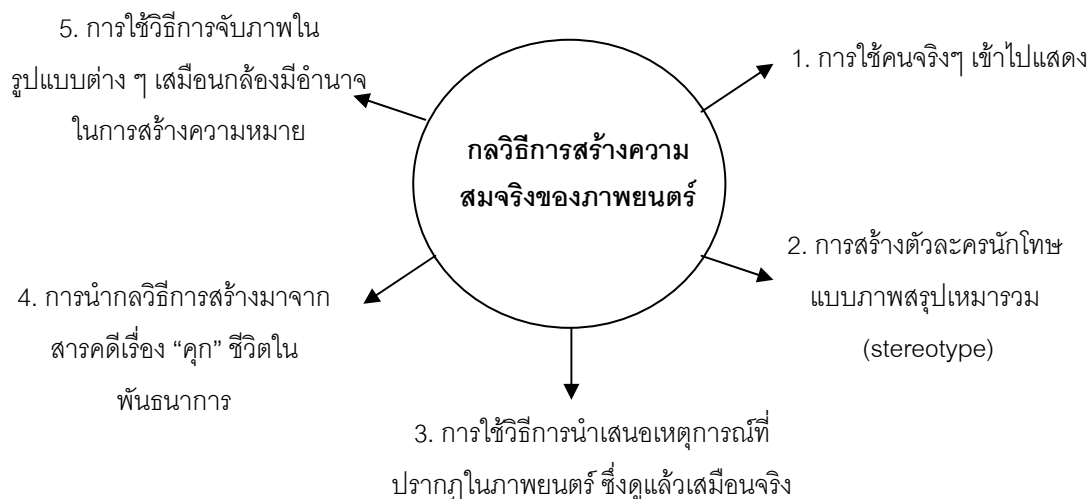
สำหรับมุมมองของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย ก็คือ มุมมองที่นำเสนอผ่านสายตาของบุรุษที่ 1 คือ น.ช.เรย์ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าใช้ทฤษฎีว่าด้วยอำนาจของมิเชล ฟูโกต์เข้าไปใช้ในการวิเคราะห์ ก็จะพบว่าภายใต้มุมมองดังกล่าวมีวาทกรรมหลักเรื่อง การจัดระเบียบวินัยของคุณตามหลักทัศนวิทยาอยู่ข้างหลัง ที่ว่าคุกเป็นพื้นที่ในการฟื้นฟูพฤติกรรมและพื้นที่ในการจัดระเบียบวินัย

กลวิธีการสร้างความสมจริงของภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่สามารถสื่อสารไปยังผู้ชม โดยผ่านทางภาพ (visual image) และโดยทางเสียง (sound) ดังนั้น ผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อ หรือผู้รับสารที่ไม่ได้สัมผัสกับโลกของจริง ก็จะใช้สื่อภาพยนตร์ที่ได้ชมเป็นภาพตัวแทนของคุณ ดังนั้นภาพยนตร์จึงใช้กลวิธีการสร้างความสมจริงผ่านภาษาของภาพยนตร์ เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนได้สัมผัสโลกของจริง และสำหรับภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย ได้ใช้กลวิธีในการสร้างที่น่าสนใจ ที่ทำให้ภาพยนตร์ดูมีความสมจริง โดยใช้กลวิธีหลายรูปแบบในการสร้าง ซึ่งสามารถสรุปเป็นภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 6.1

แสดงกลวิธีการสร้างความสมจริงของภาพยนตร์

จากภาพที่ 6.1 สรุปได้ว่า จากการที่ภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย ได้ใช้กลวิธีต่าง ๆ ทั้ง 5 กลวิธี ในการสร้างความสมจริงของภาพยนตร์นั้น ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะทำให้ผู้รับสารหรือผู้ชมเมื่อได้ชมภาพยนตร์แล้วคล้อยตามกับสิ่งที่ภาพยนตร์นำเสนอ เสมือนว่าผู้รับสารหรือผู้ชม ได้เข้าไปสัมผัสอยู่ในสถานการณ์นั้นจริง ๆ นอกจากนี้กลวิธีการสร้างความสมจริงดังกล่าวยังสามารถที่จะดึงให้ผู้ชมที่ชมภาพยนตร์รู้สึกมีส่วนร่วมไปกับตัวละคร และรู้สึกว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับตัวเองโดยตรงอีกด้วย

2. สรุปภาพตัวแทนของคุณจากภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย

จากการสกัดความหมายของ "คุก" จากการเล่าเรื่อง (Narration) ที่สร้างผ่านภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย สามารถสรุปการสร้างความหมายของ "คุก" โดยใช้ภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 6.2

แสดงภาพตัวแทนของคุณจากภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย

สรุปได้ว่า ในขณะที่โลกความเป็นจริงของ “คุก” มีการแสดงอำนาจกับคนที่กระทำความผิด ในโลกของภาพยนตร์ก็เหมือนเป็นตัวแทนของอำนาจของคุกโดยการจำลองให้เห็นเหมือนเป็นการย้ายจากคุกของจริงมาสู่คุณสัญลักษณ์ นั่นก็คือโลกของภาพยนตร์นั่นเอง นั่นก็คือภาพยนตร์เสมือนเป็น “การลงโทษเชิงสัญลักษณ์” ให้กับคนดูที่อยู่ภายนอกคุก โดยเฉพาะผู้ที่ชมภาพยนตร์ ถ้าบุคคลใดกระทำความผิดก็จะต้องมาอยู่ในคุกอย่างที่ภาพยนตร์นำเสนอ

สำหรับภาพตัวแทนความหมายของคุณจากภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย สามารถสรุปตามเกณฑ์ตามวาทกรรมหลักของคุณชุดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. นิยามตามวาทกรรมหลักของหลักทฤษฎีวิทยา ได้แก่ คุณเป็นพื้นที่ในการฟื้นฟูพฤติกรรม และคุณเป็นพื้นที่ที่มีการจัดระเบียบวินัย
2. นิยามตามวาทกรรมหลักของการใช้อำนาจและการต่อต้านอำนาจของคุณ ได้แก่ คุณเป็นพื้นที่ที่มีการใช้อำนาจ และคุณเป็นพื้นที่ที่มีการต่อต้านอำนาจ
3. นิยามตามวาทกรรมหลักชุดอื่น ๆ ได้แก่ คุณเป็นแหล่งรวมคนที่กระทำความผิด, คุณเป็นสถานที่รวมของความเลวร้าย เช่นยาเสพติด, คุณเป็นพื้นที่ของพวกที่มีความคิดหรือ

พฤติกรรมที่แปลกไปจากกฎเกณฑ์ทางสังคม, คุณเป็นพื้นที่ที่ขาดอิสรภาพ และคุณเป็นพื้นที่ที่มีทั้งคนดีและคนเลวปะปนกัน

3. เปรียบเทียบการรับรู้ ตีความและสร้างความหมายของคุณโดยผู้รับสารที่มีโลกสัญลักษณ์แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการรับรู้ ตีความ และสร้างความหมายของคุณโดยผู้รับสารที่มีโลกสัญลักษณ์แตกต่างกัน โดยแบ่งผู้รับสารออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคุณในแง่ของการใช้อำนาจ ได้แก่ พศดี, กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคุณในแง่ของการถูกใช้อำนาจ ได้แก่ นักโทษ และกลุ่มผู้รับสารที่ไม่มีประสบการณ์ตรง สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 6.1

แสดงการเปรียบเทียบ การรับรู้ ตีความ และสร้างความหมายของคุณ
โดยผู้รับสารที่มีโลกเชิงสัญลักษณ์แตกต่างกัน

ผู้รับสาร การถอดรหัส	พศดี (ผู้คุม)	นักโทษ	ผู้รับสารทั่วไป
1. รับรู้	เป็นการมองผ่านสายตา ของนักโทษเรย์	เป็นการมองผ่านสายตา ของนักโทษเรย์	เป็นการมองผ่านสายตา ของนักโทษเรย์
2. ตีความ	ตีความตามประสบการณ์ ตรงของพศดี (ผู้คุม)	ตีความตามประสบการณ์ ตรงของนักโทษเอง	ตีความตามประสบการณ์ ผ่านสื่อตามที่ภาพยนตร์ นำเสนอ
3. สร้างความหมาย	- สร้างความหมายตาม ตามวาทกรรมหลัก ของหลักทฤษฎีวิทยา - ยืนยันด้วยว่าการใช้ อำนาจของคุณมีความ ชอบธรรม	- สร้างความหมายตาม วาทกรรมหลักของ หลักทฤษฎีวิทยา - อำนาจไม่มีความชอบ ธรรม เป็นการยินยอม ที่จะปฏิบัติตาม	- สร้างความหมายตาม วาทกรรมหลักของ หลักทฤษฎีวิทยา - มีแนวโน้มเชื่อตามที่ ภาพยนตร์นำเสนอ โดยใช้คำว่า “น่าจะ”/“ อาจจะ” ในการสร้าง ความหมาย

จากตารางข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า การถอดรหัสในแง่ของการรับรู้ นั้น ผู้รับสารทุกกลุ่ม จะรับรู้เหมือนกัน แต่ในแง่ของการตีความและการสร้างความหมายนั้น ผู้รับสารทั้ง 3 กลุ่ม จะตีความและสร้างความหมายแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบการรับรู้ความหมายของคุณโดยผู้รับสารที่มีโลกเชิงสัญลักษณ์แตกต่างกัน ผู้รับสารทุกกลุ่มส่วนใหญ่จะรับรู้ความหมายของคุณในภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย ในลักษณะเหมือนกัน 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ประเด็นเรื่องการใช้ชีวิตของนักโทษ หรืออาจเรียกได้ว่า กิจกรรมการดำเนินชีวิตภายในคุกของนักโทษ และ 2. ประเด็นเรื่องคนดีในคุกและคนเลวในคุก

จากการรับรู้เกี่ยวกับ “คุณ” ที่เหมือนกันของผู้รับสารแต่ละกลุ่ม ทำให้เห็นว่า ภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย นั้น มีอำนาจในการเข้ารหัสให้ผู้ที่ได้ชมภาพยนตร์ เมื่อได้ชมภาพยนตร์แล้วจะมองจากสายตาของนักโทษเป็นหลัก ในแง่ของการกำหนดการรับรู้ โดยเฉพาะนักโทษที่เป็นตัวเอกของเรื่อง คือ เรย์ เสมือนว่าภาพยนตร์ได้กำกับรหัสมา และผู้รับสารก็เห็นตามที ภาพยนตร์ได้กำกับรหัส

3.2 การเปรียบเทียบการตีความความหมายของคุณโดยผู้รับสารที่มีโลกเชิงสัญลักษณ์แตกต่างกัน ผู้รับสารทุกกลุ่มส่วนใหญ่จะตีความความหมายภาพของคุณในภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย อาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันไปตามประสบการณ์เกี่ยวกับคุกของแต่ละคน

พัศดี (ผู้คุม) จะมีการตีความความหมายภาพของคุณ ตามประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับคุณ ในฐานะที่ตนเป็นผู้ใช้อำนาจ ก็จะมีตีความโดยมีเหตุผลของการตีความภาพนั้น ๆ เสมอ โดยเหตุผลจะอยู่บนหลักทฤษฎีทวิภาค หรือ หลักกฎหมาย

นักโทษ จะตีความในฐานะที่ตนเป็นผู้ถูกใช้อำนาจ ตามประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับคุณ ดังนั้น การตีความก็มักจะเป็นการตีความตามหลักของผู้ถูกใช้อำนาจ โดยนักโทษนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎของคุณ หรือ ปฏิบัติตามคำสั่งของพัศดี

ส่วนผู้รับสารทั่วไป ก็จะมีตีความความหมายภาพของคุณ ตามประสบการณ์ของตน นั่นก็คือ ประสบการณ์เกี่ยวกับคุณผ่านสื่อภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย ผู้รับสารทั่วไปส่วนใหญ่ก็จะเชื่อในสิ่งที่ภาพยนตร์นำเสนอ เนื่องจากพวกเขาไม่มีประสบการณ์จริงใด ๆ มารองรับ

สำหรับในส่วนของผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรง และผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม มาเป็นเครื่องมือในการอธิบาย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- กลุ่มผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรง (Direct experience) จะมีแผนที่ทางจิตใจที่มีลักษณะที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ๆ เพราะความเป็นจริงนั้นเกิดจากการเรียนรู้หรือการ

เข้าใจโลกมาด้วยตนเอง ดังนั้นหาก “ความเป็นจริง” ในภาพยนตร์ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้รับสารกลุ่มนี้ได้ประสบมาโดยตรง “ความเป็นจริง” นั้นก็ย่อมจะถูกต่อต้านหรือคัดค้านอย่างเต็มที่ หรือแสดงการตีความแบบไม่เห็นด้วย ยกตัวอย่างเช่น การตีความภาพห้องซังของกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงกับคุณ พศดี (ผู้คุม) จะตีความว่าห้องซังไม่เป็นแบบนี้ คุณจริง ๆ จะต้องมีแสงสว่างตลอดเวลา เพื่อป้องกันไม่ให้นักโทษสามารถหลบหนีได้ ส่วน นักโทษ ก็จะตีความว่า ในคุกไม่มีแบบนี้ ไม่มีผู้คุมเยอะขนาดนี้ และตึกนอนต้องสว่าง ไม่มีด ไม่เหมือนอย่างที่ภาพยนตร์นำเสนอ เป็นต้น

- กลุ่มผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อ (Mass-mediated experience) จะมีแผนที่จิตใจที่เกิดจากการติดตั้งผ่านสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมในการตีความหมายของคุณ โดยแผนที่ทางจิตใจนี้จะมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา หากมีการได้ชมหรือมีการสร้างนิยามใหม่ขึ้นมา ยกตัวอย่างเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย ได้มีการนำเสนอภาพห้องซัง และผู้รับสารทั่วไปกลุ่มนี้ก็จะตีความภาพของคุณตามที่ภาพยนตร์ดังกล่าวได้นำเสนอ ยกตัวอย่างเช่น ผู้รับสารกลุ่มนี้ตีความภาพของซังว่า “ของจริงก็น่าจะใช่ เป็นแบบนี้”, “ภาพในหนัง สร้างโทนีให้มีความรู้สึกน่ากลัว ให้คุ้มกันทึบ ๆ” เป็นต้น

3.3 การเปรียบเทียบการสร้างความหมายของคุณโดยผู้รับสารที่มีโลกเชิงสัญลักษณ์แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบการสร้างความหมายของคุณ ผู้รับสารทุกกลุ่มจะเห็นพ้องกันหมดใน นิยามตามวาทกรรมหลักของหลักทัศนวิทยา แต่ถ้าเป็นวาทกรรมหลักของการใช้อำนาจและการต่อต้านอำนาจ และวาทกรรมหลักชุดอื่น ๆ นั้น ผู้รับสารจะมีการสร้างความหมายในลักษณะที่แตกต่างกันไป โดยจะมีการสร้างความหมายหรือจะเริ่มตั้งคำถามตามประสบการณ์ของแต่ละคน (ต้นทุนเดิมของตนเอง)

นิยามตามวาทกรรมหลักของหลักทัศนวิทยา การสร้างความหมายของผู้รับสารในส่วนของการสร้างความหมายว่าคุณคือพื้นที่ในการฟื้นฟูพฤติกรรม และคุณเป็นสถานที่ที่มีการจัดระเบียบวินัย ซึ่งไม่มีผู้รับสารกลุ่มใดปฏิเสธวาทกรรมชุดนี้ โดยทุกคนยอมรับวาทกรรมชุดนี้ตั้งแต่โลกที่อยู่ในภาพยนตร์ จนถึงโลกของความเป็นจริง

อาจกล่าวได้ว่า อำนาจของคุณนั้นอยู่ที่การสร้างความหมายให้กับตัวมันเองว่าคุณมีการแสดงอำนาจ และคุณมีอำนาจในการนิยามความหมายของตัวเองตามหลักทัศนวิทยา แต่ถ้าการนิยามความหมายชุดอื่น ๆ อำนาจของคุณก็จะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของผู้รับสารแต่ละกลุ่ม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์งานวิจัยเรื่อง การสื่อสารภาพตัวแทนของคุกชายในภาพยนตร์ไทย : ศึกษากรณีภาพยนตร์เรื่อง “น.ช.นักโทษชาย” จะพบประเด็นที่น่าสนใจที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ 2 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การสร้างภาพตัวแทนของคุกในภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย

จากการวิเคราะห์การสร้างความหมายตามองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง (Narration) ของ ภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย พบว่า ภาพยนตร์สร้างจากจุดยืนตามวาทกรรมหลักของคุณที่ว่าคุกเป็นพื้นที่ในการฟื้นฟูพฤติกรรม และคุกเป็นพื้นที่ในการจัดระเบียบวินัย โดยวาทกรรมหลักที่ภาพยนตร์นำเสนอเน้นดูมีความชอบธรรม เนื่องจากภาพยนตร์มีการใช้กลยุทธ์หรือภาษาทางภาพยนตร์ที่ใช้กลวิธีในการสร้างที่น่าสนใจ ซึ่งทำให้การสร้างภาพยนตร์ดูสมจริง ทั้งการใช้คนจริง ๆ เข้าไปแสดง, การสร้างตัวละครนักโทษแบบสรุปเหมารวม (stereotype), มีการใช้วิธีนำเสนอเหตุการณ์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ซึ่งทำให้ดูแล้วเหมือนจริง, การนำบทภาพยนตร์ที่สร้างมาจากสารคดี เรื่อง “คุก ชีวิตในพันธนาการ” และภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้วิธีการจับภาพในรูปแบบต่าง ๆ เสมือนกล้องมีอำนาจในการสร้างความหมาย จากเทคนิคต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่ากลวิธีดังกล่าวมีความสำคัญในการเข้าไปกำกับให้ผู้รับสาร หรือผู้ที่ชมภาพยนตร์รู้สึกคล้อยตาม อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งถึงแนวคิดเรื่องภาพตัวแทนว่า คุณของจริงเป็นอย่างไรไม่มีใครรู้ถ้าไม่ได้เข้าไปอยู่ในคุกจริง ๆ แต่ภาพยนตร์หรือภาษาของหนังนั้นเป็นสิ่งที่สร้างความจริงให้กับคุณ และถึงแม้จะไม่ใช่มุมมองจริง ๆ ก็ตามแต่วาทกรรมหลักก็ทำให้หนังสร้างคุณได้ตามตรรกะของหลักทัศนวิทยาเช่นกัน

ในส่วนของภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย ที่ถึงแม้จะสร้างจากมุมมองของตัวละครบุรุษที่ 1 ที่เป็นนักโทษ (น.ช.เรย์ ตัวเอกของเรื่อง) แต่เบื้องหลังของภาพยนตร์โดยการใช้ทฤษฎีอำนาจของมิเชล ฟูโกต์ ในการวิเคราะห์ก็จะพบว่า เบื้องหลังดังกล่าวมีการกำกับด้วยวาทกรรมหลักเรื่องการจัดวินัยของคุณ หรือว่าด้วยวาทกรรมหลักของหลักทัศนวิทยา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณนั้นไม่ได้มีอำนาจแค่เพียงพื้นที่ทางกายภาพ หรือในพื้นที่จริงของคุณเท่านั้น แต่ในการปฏิบัติการของอำนาจของคุณนั้นก็ยังมีการทำงานผ่านภาพและเสียง ซึ่งเสมือนเป็นภาพตัวแทนที่ภาพยนตร์ได้สื่อสารไปยังผู้รับสารอีกด้วย และการทำงานของอำนาจดังกล่าว สามารถแสดงให้เห็นว่าแม้แต่ในพื้นที่ของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นพื้นที่ในโลกของสื่อก็ยังมีการแสดงอำนาจคุณ โดยเป็นอำนาจที่มีวิธีการทำงานที่ซับซ้อน ผ่านการจะชักใยหรือแสดงอำนาจผ่านตัวละครต่าง ๆ ที่อยู่ในภาพยนตร์

เมื่อพิจารณาผลที่ได้จากการวิจัยเรื่อง การสื่อสารผ่านภาพตัวแทนของคุณชาย ในภาพยนตร์ไทย : ศึกษากรณีภาพยนตร์เรื่อง “น.ช.นักโทษชาย” เกี่ยวกับภาพตัวแทนของคุณชายที่อยู่ในภาพยนตร์ และอำนาจตามวาทกรรมหลักของหลักทัศนวิทยาที่มีการชักใยอยู่เบื้องหลังของภาพยนตร์ ซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นการทำงานของอำนาจปรากฏอยู่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายพิณ ศุภทรมงคล (2543) ที่ศึกษาเรื่องคุณกับคน อำนาจและการต่อต้านชัดเจน ที่พบว่าอำนาจมีการทำงานในพื้นที่ของคุณจริง ๆ และมีการต่อต้านอำนาจของนักโทษที่อยู่ภายในคุณ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย นิ่มสมบุญ (2550) ที่ศึกษาเรื่อง การสื่อสารผ่านจดหมายนักโทษ : บทวิเคราะห์อำนาจและการจัดระเบียบวินัยแห่งคุณ ที่ทำการศึกษารูปแบบและเนื้อหาของกระบวนการสื่อสารด้วยจดหมายของนักโทษในการจำกัดอิสรภาพในบริบทต่าง ๆ ของคุณ ซึ่งก็พบว่าพื้นที่ของสื่อที่นักโทษผลิตขึ้นมานั้นก็คือ จดหมาย ก็ยังมีอำนาจของหลักทัศนวิทยากำกับอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าอำนาจดังกล่าวจะแสดงอยู่ในพื้นที่ของคุณ แต่สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่า แม้แต่พื้นที่ในโลกของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นพื้นที่การสื่อสารของคนที่อยู่ภายนอกคุณนั้น อำนาจนี้ก็ยังคงมีการทำงานอยู่เช่นกัน อันเป็นอำนาจที่มีการทำงานอย่างสมจริง โดยผ่านภาพและเสียงที่อยู่ในสื่อภาพยนตร์ ซึ่งถ้าทุกคนไม่ปฏิบัติตามอำนาจของคุณ ที่แม้จะอยู่ในโลกของภาพยนตร์ อำนาจก็ยังคงมีกลไกที่สามารถแสดง และลงโทษคนที่กระทำผิดให้ต้องอยู่ในคุก โดยเป็นคุณที่อยู่ในโลกของสื่อสารมวลชน นั่นก็คือ ภาพยนตร์ นั่นเอง

2. ผู้รับสารและการต่อรองอำนาจกับภาพยนตร์

สำหรับงานวิจัยเรื่อง การสื่อสารภาพตัวแทนของคุณชายในภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่อง “น.ช.นักโทษชาย” ซึ่งศึกษาผู้รับสารโดยใช้แนวคิดเรื่องประสบการณ์ตรง ประสบการณ์ผ่านสื่อและการสร้างความเป็นจริงทางสังคม ที่ Alfred Schutz (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544, น. 238) ได้เสนอแนวคิดการสร้างความเป็นจริงทางสังคมไว้ว่า โลกที่แวดล้อมตัวบุคคลนั้นมีอยู่ 2 โลกด้วยกัน คือ โลกทางกายภาพ และโลกทางสังคมหรือความเป็นจริงทางสังคม ซึ่งจากแนวคิดนี้เมื่อนำมาอธิบายกับสื่อมวลชนกรณีของภาพยนตร์ นั่นก็หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏบนจอภาพยนตร์ ก็คือ โลกที่ถูกประกอบสร้างขึ้น เป็นโลกแห่งสัญลักษณ์ที่เราอาจเรียกว่าเป็นโลกภาพยนตร์ แนวคิดนี้จะช่วยเป็นกรอบในการวิเคราะห์ว่า ภาพยนตร์ในฐานะที่เป็นกลไกหนึ่งที่ทำหน้าที่ประกอบสร้าง “ความเป็นจริง” ของสถาบันสื่อมวลชนได้ประกอบสร้างความหมายของ “ความเป็นจริง” ในภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับคุณ และผู้รับสารที่มีโลกเชิงสัญลักษณ์ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ ตีความ หรือสร้างความหมาย แตกต่างหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเป็นผู้รับสารที่มีโลกเชิง

สัญลักษณ์แตกต่างกันนั้นเมื่อมาชมภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับคุณ ก็คือ ภาพยนตร์ เรื่อง น.ช.นักโทษชาย แล้ว การรับรู้ ดีความและสร้างความหมาย ก็จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางสังคมของแต่ละบุคคล ดังนั้น งานวิจัยชิ้นนี้จึงแบ่งผู้รับสารออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรง กับผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อ และผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงนั้นก็จะแบ่งเป็น 2 กลุ่มโดยใช้เกณฑ์ในเรื่องของการใช้อำนาจ ซึ่งได้แก่ พศดี (ผู้คุม) เป็นผู้ใช้อำนาจ และ นักโทษ เป็นผู้ที่ถูกใช้อำนาจ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ในกรณีของผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงนั้น ภาพยนตร์จะมีอำนาจในการกำกับผู้ชมกลุ่มนี้ในด้านของการรับรู้ ส่วนการตีความและการสร้างความหมายแตกต่างกันออกไป อาจกล่าวได้ว่า ประสบการณ์เป็นตัวที่นำมาใช้ในการสร้างคำถามและต่อรองอำนาจของภาพยนตร์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคมที่ว่าถ้าภาพยนตร์ที่ผู้รับสารได้ชมนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงกลุ่มนี้ได้ประสบมาโดยตรง “ความเป็นจริง” นั้น ก็ย่อมจะถูกต่อต้านหรือคัดค้านอย่างเต็มที่ หรือแสดงการตีความแบบไม่เห็นด้วย

นอกจากนี้ ในกรณีของผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงนั้น ถึงแม้ว่าจะมีการรับรู้ โดยการไปยืนอยู่หลังตัวละครนักโทษเรย์ คือมองผ่านสายตาของนักโทษเรย์ออกไปเหมือนกับกลุ่มผู้รับสารอื่น ๆ แต่ในกรณีของการตีความ และการสร้างความหมายของคุณ ผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงจะมีการต่อรองอำนาจกับภาพยนตร์เรื่อง น.ช.นักโทษชาย โดยผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงกลุ่มนี้จะตีความและสร้างความหมายของคุณ ในลักษณะที่ว่า ถ้าภาพยนตร์สร้างภาพความหมายของคุณมาอย่างไร ผู้รับสารกลุ่มนี้เห็นว่าสิ่งที่ภาพยนตร์สร้างตรงกับประสบการณ์ตรงก็จะเป็นการตอกย้ำภาพความหมายดังกล่าวยิ่งขึ้น แต่ถ้าสิ่งที่ภาพยนตร์นำเสนอไม่ตรงกับประสบการณ์ตรงผู้รับสารกลุ่มนี้ก็จะมีการตีความ และสร้างความหมายแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับฐานะของผู้รับสารกลุ่มนี้ด้วยว่าอยู่ในฐานะใดระหว่างผู้ใช้อำนาจ ได้แก่ พศดี (ผู้คุม) และผู้ถูกใช้อำนาจ ได้แก่ นักโทษ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องอำนาจของมิเชล ฟูโกล์ต์ ที่ว่า อำนาจนั้นเป็นเรื่องของซึ่งกันและกัน อำนาจไม่ได้มีเพียงมิติแห่งการครอบงำ และการจำยอมเท่านั้น แต่อำนาจยังมีมิติของการต่อรอง และต่อต้านอำนาจรวมอยู่ด้วย สอดคล้องกับทัศนะของฟูโกล์ต์ที่มีต่ออำนาจว่า “ที่ใดมีอำนาจ ที่นั่นย่อมมีการต่อต้านขัดขืนต่ออำนาจ” อันหมายถึง การต่อรองระหว่างอำนาจของ “โครงสร้าง” (structure) ของวาทกรรมหลักของหลักทฤษฎีวิทยาของคุณ กับ “ปัจเจกบุคคล” (individual) คือ นักโทษนั่นเอง ในขณะที่พศดี (ผู้คุม) ใช้อำนาจโดยอ้างความชอบธรรมจากสถาบันต่าง ๆ ในการควบคุมและครอบงำ แต่นักโทษก็พยายามต่อต้านหรือยอมจำนนต่อหลักทฤษฎีวิทยาเพื่อที่จะได้หลุดพ้นจากวังวนของอำนาจ คือ ออกไปจากคุกให้ได้ จะเห็นได้ว่า คุณที่อยู่ในภาพยนตร์ ก็คือ ภาพจำลองของอำนาจอย่างหนึ่ง ที่เมื่อได้ชมภาพยนตร์เกี่ยวกับคุณ โดยกรณีผู้รับสารที่มี

ประสบการณ์ตรง พศดี (ผู้คุม) ในฐานะของผู้ใช้อำนาจ ก็จะอธิบายถึงอำนาจว่าอำนาจมีความชอบธรรม อำนาจสามารถที่จะกระทำได้ตามที่สถาบันต่าง ๆ กำหนด ทั้งอำนาจของสถาบันศาล กฎหมาย รวมถึงพระราชบัญญัติกรมราชทัณฑ์ หลักทฤษฎีทฤษฎา เป็นต้น และอำนาจที่ใช้ก็เพื่อฟื้นฟูพฤติกรรมเสียมิให้นักโทษต้องกลับเข้ามาอยู่ในคุกอีก นั่นก็คือ พศดี (ผู้คุม) จะมองถึงเรื่องการเข้าสู่วังวนของอำนาจ ส่วนกรณีผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรง นักโทษ ในฐานะของผู้ถูกใช้อำนาจ ก็จะอธิบายถึงเรื่องอำนาจว่าอำนาจนั้นไม่มีความชอบธรรม แต่ที่สำคัญนักโทษจะต้องยินยอมต่ออำนาจ เพื่อที่จะได้ออกไปจากคุก นั่นก็คือ การออกไปให้พ้นจากวังวนของอำนาจนั่นเอง

ส่วนผู้รับสารกลุ่มสุดท้ายที่เป็นกลุ่มสำคัญนั่นก็คือ ผู้รับสารทั่วไปที่ภาพยนตร์ต้องการสื่อสารถึงเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก พบว่า ภาพยนตร์มีอำนาจกำกับผู้ชมทุกกลุ่มนี้เฉพาะในด้านของการรับรู้เท่านั้น โดยเฉพาะผู้รับสารที่ไม่มีประสบการณ์ตรง (ผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อ) ภาพยนตร์จะมีอำนาจสูงในการกำกับการรับรู้ความเป็นจริง เพราะว่าถ้าผู้รับสารไม่มีประสบการณ์ตรง ก็จะมีเฉพาะช่องทางจากภาพยนตร์ที่เข้าไปติดตั้งความคิดเกี่ยวกับคุกให้กับผู้รับสารกลุ่มนี้ และทำให้ผู้รับสารกลุ่มนี้เมื่อได้ชมภาพยนตร์ก็จะเชื่อในสิ่งที่ภาพยนตร์นำเสนอ โดยเฉพาะการถอดรหัสการรับรู้ การตีความ และการสร้างความหมายของคุณ ผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อภาพยนตร์ จะถอดรหัสโดยใช้ภาพยนตร์เป็นตัวอ้างอิงในการถอดรหัสความหมายของคุณนั่นเอง จะเห็นได้ว่าผู้รับสารกลุ่มนี้เป็นผู้รับสารจริง ๆ ที่เป็นคนที่ดีหนึ่ง และที่สำคัญวาทกรรมของหลักทฤษฎีทฤษฎาจะทำงานกับคนกลุ่มนี้มาก โดยเมื่อได้ชมภาพยนตร์ ผู้รับสารกลุ่มนี้ก็จะตอบในประเด็นว่า “น่าจะ”, “อาจจะ” เป็นส่วนใหญ่

ในขณะเดียวกันจะเห็นได้ว่า ผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อนั้น ซึ่งเป็นกลุ่มผู้รับสารที่ไม่เคยสัมผัสโลกความเป็นจริงเกี่ยวกับคุกเลย แต่สัมผัสโลกของคุณผ่านสื่อภาพยนตร์ และถือว่าเป็นกลุ่มผู้รับสารที่เป็นเป้าหมายหลักที่ภาพยนตร์ต้องการสร้างเพื่อให้คนกลุ่มนี้ได้ชม และผู้รับสารกลุ่มนี้ก็คือผู้รับสารที่ชมภาพยนตร์จริง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อำนาจของภาพยนตร์นั้นจะมีการทำงานกับผู้ที่อยู่ภายนอกคุก โดยคนทั่วไปที่อยู่ภายนอกคุคนั้น อำนาจที่อยู่ในโลกของภาพยนตร์ได้เข้าไปจัดวินัยเพื่อป้องกันและปราบให้คนที่อยู่ภายนอกคุคนั้นไม่ควรจะกระทำความผิด เพราะถ้ากระทำความผิด, เป็นคนเลว หรือมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากสังคม ก็จะได้รับโทษให้อยู่ในคุก และถูกจัดระเบียบวินัยตามที่ภาพยนตร์นำเสนอ

อย่างไรก็ตามอำนาจของภาพยนตร์นอกจากจะมีการทำงานกับผู้ที่อยู่ภายนอกคุกแล้ว ก็ยังคงมีการทำงานกับคนที่ใช้อำนาจในคุก โดยพศดี (ผู้คุม) นั้นจะต้องมีความเชื่อในเรื่องของอำนาจ ว่าอำนาจจะต้องมีความชอบธรรม อำนาจสามารถใช้ลงโทษนักโทษได้ เพราะถ้าพศดี

(ผู้คุม) ไม่เชื่อว่าอำนาจดังกล่าวมีความชอบธรรม พัดตี (ผู้คุม) ก็คงจะใช้อำนาจดังกล่าวไม่ได้และ ก็คงไม่มีใครที่ใช้อำนาจนั้นด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การสื่อสารผ่านการเล่าเรื่องของคุกชายในภาพยนตร์ไทย เป็นการวิจัย ภาพตัวแทนของคุณในภาพยนตร์ไทย รวมถึงการศึกษาผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรง ทั้งพัดตี (ผู้คุม) ผู้ใช้อำนาจ, นักโทษ ผู้ที่ถูกอำนาจ และผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อภาพยนตร์ ซึ่งผลที่ได้ สามารถนำไปเป็นวรรณกรรมต้นแบบในการวิจัยในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป เช่น

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับภาพยนตร์ในลักษณะของคุณ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง น.ช. นักโทษชาย ซึ่งถึงแม้จะสร้างโดยการมองจากสายตาของนักโทษ แต่ก็เป็นมุมมองจากจุดยืนของคุณ จึงควรจะมีการสร้างภาพยนตร์เกี่ยวกับคุณ ในลักษณะที่มองจากจุดยืนของนักโทษโดยตรง
2. จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้บุคคลภายนอกทั่วไปมีทัศนคติต่อนักโทษในทางที่ดีขึ้น เช่น คุณเป็นสถานที่ที่มีทั้งคนดีและคนเลวปะปนกัน ซึ่งคนดีที่อยู่ในคุณนั้นก็ควรจะได้รับโอกาสและการยอมรับจากสังคมภายนอก

ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

1. การวิเคราะห์ภาพยนตร์ไทยที่มีภาพเกี่ยวกับคุกหญิง โดยการวิเคราะห์ภาพตัวแทนของคุณหญิง รวมถึงผู้รับสารที่เป็นเพศหญิง ทั้ง พัดตี (ผู้คุมหญิง), นักโทษหญิง และผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อภาพยนตร์ที่เป็นเพศหญิง เช่น ภาพยนตร์เรื่องขังแปด เป็นต้น
2. การศึกษาภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับนักโทษในหลาย ๆ เรื่อง เพื่อศึกษาภาพตัวแทน รวมถึงการสื่อสารผ่านการเล่าเรื่องของคุกชายในภาพยนตร์ไทยเรื่องอื่น ๆ
3. การวิเคราะห์สื่อประเภทอื่น ๆ ที่มีการนำเสนอภาพเกี่ยวกับคุก นอกเหนือจากสื่อภาพยนตร์ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องของกรมราชทัณฑ์ ควรจะนำเอาผลที่ได้จากการวิจัยในเรื่องนี้ไปวิเคราะห์เพื่อทำการเปลี่ยนแปลง ปรับใช้หรือใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกฎระเบียบวินัย และข้อบังคับให้เหมาะสมในการปฏิบัติต่อนักโทษ เช่น พื้นที่ทางกายภาพของคุณ กิจกรรมสังคมภายในคุก เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของนักโทษ และสภาพของคุณในแต่ละแห่ง